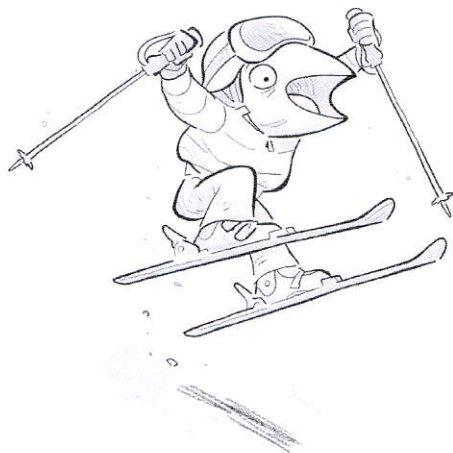

LBRIS

We know
Giuseppe Ferrario

Toni și VERȘORII LUI CU TOȚII PE PÂRTIE!

Traducere de Ioana Iordache

Editura Nomina

<i>În sfârșit, Crăciunul</i>	5
<i>Curbă după curbă</i>	10
<i>Echipa de schi</i>	26
<i>Ce este atât de special?</i>	36
<i>Ce rușine!</i>	42
<i>Fiecare pe cont propriu</i>	48
<i>Printul spadasin</i>	54
<i>Râpa Diavolului</i>	58
<i>Probe generale</i>	64
<i>Ajunul Anului Nou în piață</i>	74
<i>Dramă pe scenă</i>	80
<i>Focuri de artificii și săruturi</i>	90
<i>Șenile în noapte</i>	98
<i>Intenții bune</i>	104

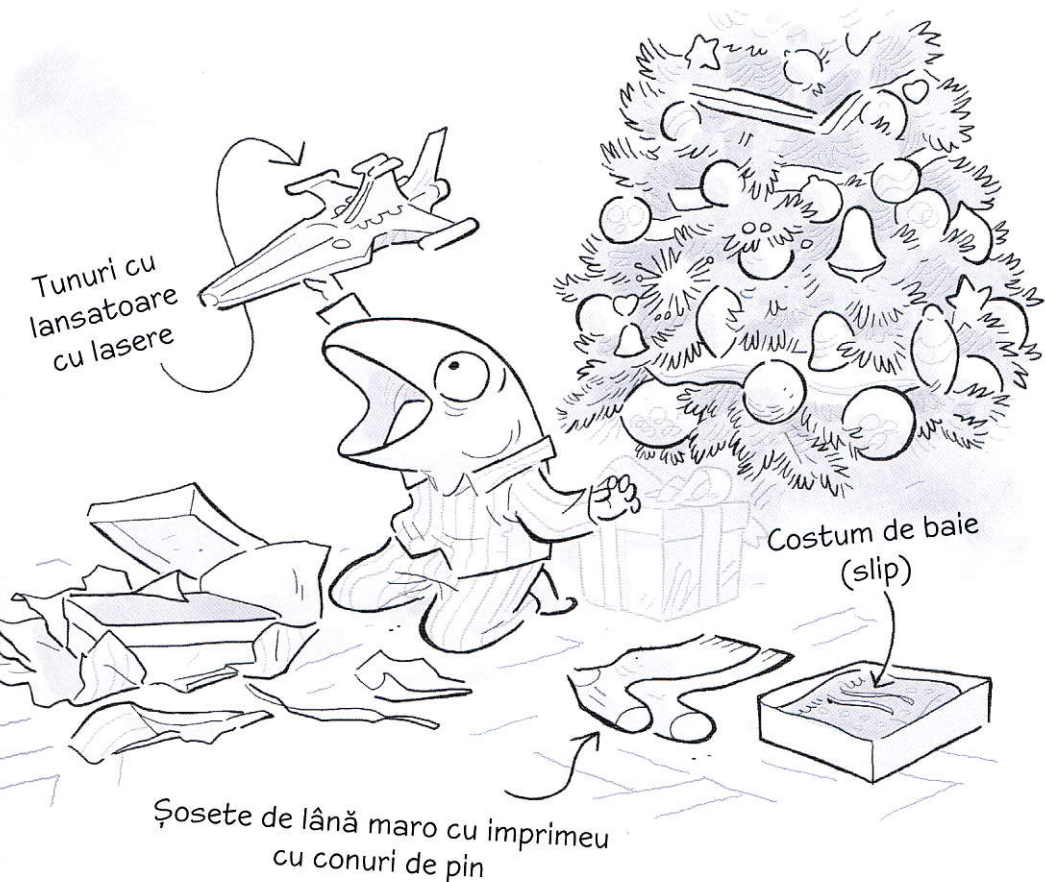
LIBRIS

We know
books

ÎN SFÂRȘIT, CRĂCIUNUL

Numele meu este Toni, sunt un ton de șase ani și jumătate, iar astăzi este Crăciunul.

Sub bradul de Crăciun am găsit nava spațială a lui Tiger Robot, modelul cu tunuri laser duble și scut deflector, exact ceea ce îmi doream.

Ar trebui să mă joc mai mult cu noua mea navă spațială, pentru că mâine plec cu bunicii și verii mei, pentru o săptămână la munte, și nu vreau să o iau cu mine. Există riscul să o pierd sau Rico să distrugă vreo piesă.

Mama și tata i-au sunat pe unchiul și mătușa mea de la țară pentru a le ura un Crăciun fericit, iar eu am vorbit cu vărul meu Pempo care a primit o placă de snowboard, pe care este desenat un Yeti.

Pempo mi-a spus că a învățat să se dea cu skate-ul, dar într-o zi s-a lovit de țarcul curcanilor. Un curcan s-a spănat atât de tare, încât a rămas fără glas.

La prânz am mers la celălalt văr, la Marlin, care locuiește în clădirea de vis-a-vis, la etajul trei. Marlin nu a împlinit șase ani.

El i-a cerut lui Moș Crăciun un set de lego pentru un excavator în miniatură.

Setul lui de lego conține mai mult de șapte sute de piese și spune că îi va lua o lună pentru a realiza excavatorul. Din fericire, nava mea spațială era gata asamblată în cutie!

Mai târziu, ni s-au alăturat gemenii Cocò și Rico, care locuiesc în orașul nostru, dar puțin mai departe.

Cocò a primit cutia școlii de magie cu 46 de trucuri și un tutorial video pentru a le învăța, în timp ce Rico a primit o consolă portabilă. Pentru că are o chestie electronică, Rico a devenit un lăudăros. Uneori pur și simplu nu-l suport.

Cocò este cea mai bună prietenă a mea, iar eu sunt fericit să petrec o săptămână cu ea, cu toți ceilalți verișori și verișoare și bunicii.

În această vacanță, vom merge la munte la unchiul Amos, fratele bunicii care locuiește în vechea casă a familiei din centrul satului.

Bunicul ne spune că unchiul Amos este un ciudat, dar bunica ne spune că este un mare savant, cineva care a călătorit prin toată lumea și știe o mulțime de lucruri, nu ca bunicul.

Vestea cea mare este că vom face școala de schi... Ce înfricoșător!

Nu am mai schiat niciodată și nu mă simt confortabil cu ghetele, care sunt foarte grele și cu foarte multe șireturi. Când tata m-a lăsat să le probez, mă simțeam ca Tiger Robot care explora lumea subacvatică a planetei abisurilor eterne.

LBRIS

We know
books

CURBĂ DUPĂ CURBĂ

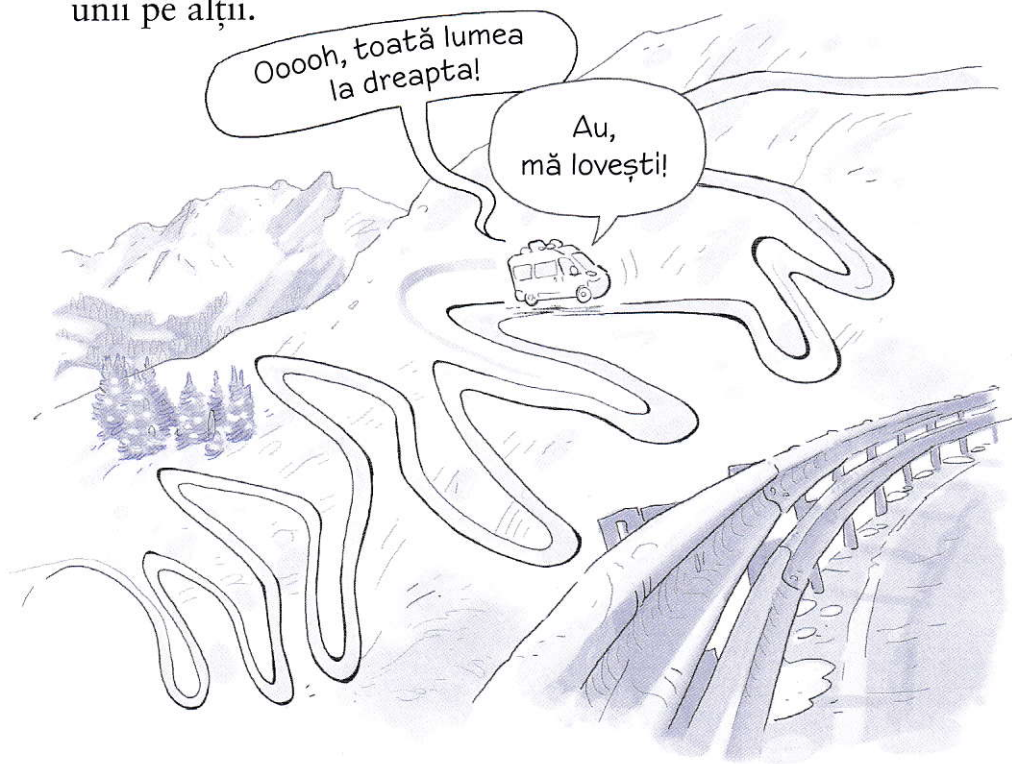
Punctul de întâlnire pentru plecare este lângă casa mea.
La casa unchiului Amos ne va duce tatăl lui Pempo cu
dubița.

Alături de noi va fi și Bebe, partenera de dans a lui Cocò
și sora ei mai mare, Maddi.

Călătoria este foarte lungă, iar noi stăm înghesuiți ca sardinele. La un moment dat, cotim pe un drum cu o mie de curbe. La fiecare viraj pe care îl face mașina, ne sprijinim unii pe alții.

Lui Rico îi vine să vomite, dar nu vrea ca Maddi să vadă că se simte rău, așa că se preface că se uită la Gamevision, dar i se face și mai multă greață.

Drumul trece printr-o vale din ce în ce mai albă. Acum drumul este mărginit de doi pereți de zăpadă. Avem urechile înfundate, dar bunicul ne spune să expirăm adânc în timp ce ne ținem cu degetele de nas. După câteva secunde, ca prin minune, ni se desfundă urechile.

Este super amuzant, aceeași senzație pe care o ai atunci când îți ții capul sub pernă și auzi toate sunetele în depărtare, apoi îți scoți capul de sub pernă, iar zgomotele devin puternice.

Bunica ne spune să ne oprim, altfel o să ne doară urechile, dar Cocò propune să facem un concurs de „ține-ți respirația” când trecem prin tunel. Vai de cel care respiră înainte ca dubița să iasă la lumină. Când intrăm într-un tunel foarte lung, toți ne înroșim la față și suntem pe cale să explodăm. Toți cu excepția lui Pempo, care susține că la jumătatea tunelului era o fereastră și puteai să-ți tragi sufletul. Ne-am oprit de șapte ori să vomităm, dar în cele din urmă am ajuns.

Satul se află în mijlocul unei văi înconjurată de munți înalți, cu multe case din lemn și piatră, toate apropiate unele de altele.

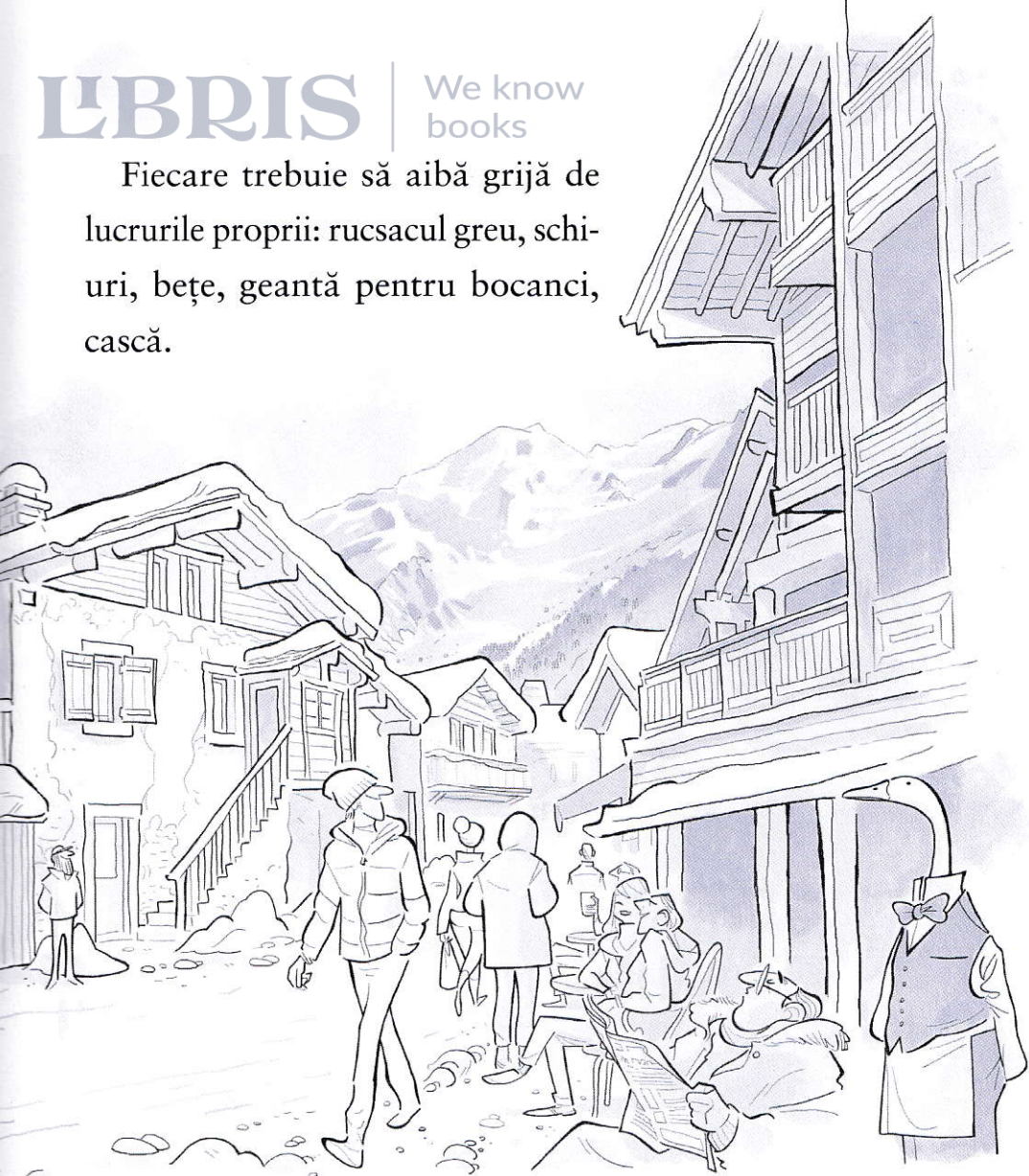
LBRIS

We know
books

Descărcăm bagajele. Aerul este foarte rece și ne face ochii să lăcrimeze, așa că bunica ne spune să ne îmbrăcăm gecile și să ne punem mănușile.

Fiecare trebuie să aibă grijă de lucrurile proprii: rucsacul greu, schiuri, bețe, geantă pentru bocanci, cască.

Am avea nevoie de o roabă pentru a căra totul.